

Voor wat ben jij verantwoordelijk?

Wanneer je momenteel met een heldere blik en een uitgesteld oordeel kijkt naar wat er gebeurt, dan is het eigenlijk prachtig. De hogere energieën die nu iedereen over en in zich krijgt zorgen voor een ontmaskering en een blootlegging die we nooit eerder meemaakten. De transformatie van onze moeder aarde en van ons, is een prachtig proces wanneer je in staat bent je angst opzij te zetten en vanuit je innerlijke zelf te kijken.

Wat je ziet is dat steeds meer mensen in onvoorstelbaar moeilijke dilemma's terecht komen. En dat is waar dit echt over gaat. Natuurlijk de wakkeren roepen graag de 'deep state' of de elite, of de cabal ter verantwoording, die 'aangepakt en opgeruimd moet worden. Allemaal waar en kloppend. Toch is dat niet het belangrijkste wat er gaande is, want dan leg je de zaken nog steeds buiten jezelf, buiten de mensen die de wereld bevolken, buiten de grote groep.

Want het gaat slechts zijdelings over de krachten achter de schermen. Die overigens al die tijd een fantastische job deden. Wat zij doen en deden is niets anders dan ons een 'geweten schoppen'. Het is niets anders dan door het creëren van polariteit ons bewust maken van onze keuzes, van onze mogelijkheden en van onze bereidheid, om de ogen te sluiten en weg te kijken als onze eigen belangen op het spel staan.

Ieder mens die nu werkt in een bedrijf of leerkracht is of in de zorg werkt of een winkel heeft of een horecabedrijf staat voor de belangrijkste keuzes van zijn of haar leven. Deze keuzes zijn eigenlijk zo belangrijk, het gaat hier letterlijk over 'leven en dood'. Klinkt cru en scherp, maar dat is het ook.

Ik ben ervan overtuigd vanuit mijn eigen ervaringen, dat elk mens gedurende zijn leven steeds op belangrijke beslissende kruispunten komt te staan. Morele kruispunten. Vaak beseft je niet dat het een zo belangrijk kruispunt is in je leven. Meestal zie je dat pas achteraf. Het lijken soms kleine onbelangrijke besluiten die je neemt. Om een voorbeeld te geven, toen ik in de zorg voor verstandelijk gehandicapten werkte, werd er iets 'nieuws' uitgevonden om kinderen die zelf verwondend gedrag vertoonden te 'helpen'. Het kwam uit Amerika en het leek in eerste instantie geweldig. Je kreeg als begeleider een soort 'koeienprikker' een apparaatje wat stroomstoten afgeeft als je het op de huid drukt, en dat werd gebruikt om onwillige koeien en varkens de vrachtwagen in te jagen op weg naar de slachtbank. (Geef die dieren eens ongelijk dat ze niet wilden) met dat apparaat wat echt pijn veroorzaakte joegen ze het dier op. Dit vergelijkbare ding ging men gebruiken om kinderen, die door een storing in hun neurologisch systeem zichzelf verwonden (en dat kon heel ver gaan, ik heb met een meisje gewerkt die zichzelf blind had geslagen) om

dat te stoppen. Dus elke keer als zo'n kind zichzelf sloeg of beet, of erger, dan probeerde je al van tevoren maar anders tijdens het slaan om het kind die stroomstoot te geven. De angst voor het pijnlijke prikken moest het kind afhouden van het zichzelf verwonden. Veel mensen deden dit zonder meer, zonder zich iets af te vragen. De leiding stelde het voor en de begeleiders voerden het braaf uit. Niemand vroeg zich iets af. Komt het u bekend voor?

Ik werkte op een afdeling met enkele kinderen die dit verwondend gedrag vertoonden. Ik heb na een paar pogingen om het toe te passen geweigerd. Ik vond het zo vreselijk om iemand bewust pijn te doen. En ik werd dan ook overgeplaatst naar een afdeling waar niemand wilde werken, een vreselijke afdeling. Ik werd dus gestraft. Maar dat was toch beter dan dit blijven doen want mijn innerlijke weten kwam in opstand tegen deze barbaarse methode. Het was eind 70er jaren en de 'operante conditionering' methodes, bedacht door Skinner ook wel behaviorisme genoemd waren heel populair. Later bleek het de zaken alleen maar erger te maken, want het is symptoombestrijding en als je iets niet bij de oorzaak aanpakt... verdwijnt het symptoom en komt ergens anders terug als een nieuw vaak ernstiger symptoom. Dat gebeurde ook en de gevolgen waren vaak heel desastreus.

Allez ik luisterde naar mijn intuïtie en weigerde dit te doen. Ik werd daarvoor 'gestraft' al werd dat natuurlijk niet zo genoemd. Maar ik kon daardoor niet werken in dit 'sterrenteam' die deze bijzondere behandeling mocht toepassen. En als beloning werd ik op een groep gezet die heel onprettig was om te werken. Maar ik heb nooit spijt gehad dat ik heb geweigerd. Ik was toen 20/21 jaar. Later kwamen er natuurlijk nog vaak vergelijkbare situaties op mijn pad. Maar ik heb bijna altijd naar mijn gevoel/intuïtie geluisterd. Nu waren de consequenties van mijn besluiten zeker in het begin, niet heel groot, de overplaatsing naar een andere afdeling, was voor mij geen reden om mijn principe los te laten. Later kwamen er moeilijker dilemma's en ik maakte natuurlijk ook wel eens een verkeerde keuze, dat zijn die keuzes die je altijd bijblijven, omdat je ervan leerde dat het een foute keuze was. De vaak pijnlijke gevolgen droeg ik zelf.

Wat ik nu zie gebeuren in de samenleving, is dat heel veel mensen momenteel voor zware dilemma's staan en nog steeds weggijken en klakkeloos bevelen opvolgen. Denkend dat ze niet verantwoordelijk zijn voor hun keuzes. Dat hun bazen verantwoordelijk zijn. Niets is minder waar. Ieder mens is verantwoordelijk voor dat deel van de keuze die hij als persoon maakt. Als de directie van jouw bedrijf, bv een zorginstelling besluit om al hun personeelsleden en bewoners te laten vaccineren, is dat hun besluit en hun verantwoordelijkheid.

Maar jij kunt besluiten om er niet aan mee te werken. Die persoonlijke vrijheid heb jij. Als jij weet dat deze vaccins niet goed zijn, en je doet niets en werkt mee, ben je medeverantwoordelijk voor de gevolgen. Dat kan in dit geval 'dood door schuld' zijn. Jij kunt deze medewerking namelijk weigeren. En misschien wordt je dan overgeplaatst, of zelfs ontslagen. Maar jij kunt later jezelf altijd in de spiegel blijven aankijken. Jij handelde vanuit jouw moraal. Je handelde moreel juist. Je handelde vanuit respect voor een van de basisbeginselen van de rechten van de mens. Namelijk weldoen.... En niet schaden.

Maar wanneer je niet bewust bent van wat vaccins doen, dan ligt je verantwoordelijkheid op een ander vlak, namelijk dat je je op de hoogte hoort te stellen, van de rechten van een patiënt, of de aan jouw zorg overgeleverd mens, en dat je je informeert over dat wat je voor middelen geeft of inspuut aan iemand. Doe je dat niet en volg je blind en ongeïnformeerd bevelen op, dan ben je verantwoordelijk voor het niet geïnformeerd zijn en geen moeite doen om je beroep volgens de beroepsethiek uit te voeren. Je hoort bv de wet te kennen, en je hoort de basisbeginselen van de rechten van de mens te kennen. 'Ik wist het niet', 'ik geloofde alles', is in deze tijd niet langer een geldig excuus, helaas voor jou. Iedereen draagt een stuk ethische verantwoordelijkheid in zich en zal daar op worden aangesproken en afgerekend. Ooit. In de vorige oorlogen was het op de hoogte zijn van deze zaken veel ingewikkelder, we hadden toen geen internet en men was veel afhankelijker van de leiders en hun informatie, maar nu kan niemand zich nog verschuilen achter de frase: ik heb het niet geweten. Dus ja iedereen die hieraan meewerkt is verantwoordelijk.

Ik heb jaren lang cursussen in ethisch handelen en moreel oordelen gegeven, in bij overheid, in de zorg en het bedrijfsleven. Het was schokkend om te constateren dat zoveel mensen totaal onbewust en gedachteloos handelen. Niet beseffend dat ze ECHT VERANTWOORDELIJK zijn voor hun daden. De tijd van afschuiven ligt ver in het verleden. Vandaag werkt dat niet meer.

Mijn aanname is dat iedereen op zijn levensweg steeds dilemma's krijgt aangereikt passend bij zijn of haar ontwikkelingsniveau, en dat het al dan niet goed doorlopen van deze 'examens' bepaalt of je een stap verder komt in je 'geestelijke' ontwikkeling. Wanneer je de les niet begrijpt en niet leert, blijft diezelfde les steeds terugkomen op je pad, steeds in een ander jasje steeds een graadje erger.

Wanneer je wel de les begrijpt en de moreel juiste keuze maakt krijg je steeds minder moeilijke beslissingen te nemen, en wordt je ongelofelijk beloond. Maar dat is niet direct na de keuze, soms moet je nog even

'lijden'. Alsof je getest wordt, 'weet je zeker dat je achter je besluit blijft staan? Krabbel je niet terug?.

Voor mij staat het als een paal boven water, het luisteren naar je intuïtie en je hart en je geweten wordt beloond. Een van de beloningen is het feit dat we nu met heel veel zijn, dat je in een groep terechtkomt die je steunen en helpen. Voor het nemen van de juiste besluiten wordt je uiteindelijk op allerlei manieren beloond, en je ziel ontwikkelt zich erdoor. Morele dilemma's zijn de slijpsteen van de 'geest' en de ziel.

We kunnen dus wel alle schuld en verantwoordelijkheid afwentelen op anderen op de cabal, de elite, de deep state, maar het enige wat er echt toe doet, is de vraag: wat deed jij? Wat doe jij, als je een echt moeilijk besluit moet nemen. En natuurlijk is het geen kunst om een moreel juist besluit te nemen als er weinig op het spel staat. Maar zo werkt het nu eenmaal niet in dit universum. Pas als er echt iets van groot belang op het spel staat, kun jij laten zien, wie je werkelijk bent. Wat voor moraal jij hebt, of je durft te luisteren naar je geweten. Of je de moed hebt om tegen de opgelegde opdrachten in te gaan. Of je het lef hebt om je waarheid te spreken, ook al wordt je uitgescholden voor complot denker of wappie. Of je je baan durft te riskeren? Of je een boete wil riskeren, of een straf. Of uitsluiting van je familie of vrienden.

Hoe groot en moedig ben jij? Deze tijd onthult het allemaal. Iedereen moet nu kleur bekennen. Moet tonen wie hij of zij werkelijk is..

Durf jij te luisteren naar je geweten, je intuïtie, je hart, je 'Hoger Zelf', het is dit examen wat iedereen nu op welk niveau dan ook moet afleggen, waarmee je je toegang verschaft tot die mooie wereld waar we naar op weg zijn. Zonder bewijs van geestelijke rijping... betwijfel ik of je binnen kunt.

Ik wens u allemaal veel wijsheid en innerlijke leiding en moed, om dat te durven doen wat je van binnen voelt als juist.....